

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/85/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1120202892
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Kučerová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1120202892.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Kučerovej a členov senátu JUDr. Martina Murgaša a Mgr. Jany Janics Bajánkovej v právnej veci navrhovateľa: Cirkevný zbor augsburského vyznania na Slovensku, so sídlom Konventná 11, Bratislava, IČO: 42 267 277, právne zastúpený 1/ KRION Partners s.r.o. advokátska kancelária, so sídlom Palisády 50, Bratislava, IČO: 36 858 617, 2/ JANÍČEK LEGAL s.r.o., IČO: 52 961 249, so sídlom Kominárska 2, 4, Bratislava a odporcu: Slovenská republika - Slovenská akadémia vied, so sídlom Štefánikova 49, Bratislava, zast. advokátkou Mgr. Mária Jurická so sídlom Na kopci 42, Bratislava, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I zo dňa 05.03.2020, č. k. 9C/9/2020-80 takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **m e n í** tak, že návrh na vydanie neodkladného opatrenia sa **z a m i e t a**.

II. Navrhovateľovi sa priznáva voči odporcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1/ Napadnutým uznesením súd prvej inštancie neodkladným opatrením uložil odporcovi povinnosť do rozhodnutia NS SR o dovolaní žalobcu voči rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 6Co/385/2016 zo dňa 27.11.2019 zdržať sa nakladania s nehnuteľnosťou - stavba súp. č. XXXX, postavená na pozemku A.-C. Č.. XXXX/X zapísaná na LV Č.. XXX, a to najmä v rozsahu jej predaja, darovania, zamenenia, založenia, zaťaženia vecným bremenom, dania do nájmu, podnájmu alebo iného užívania, ako aj zdržať sa konania v začatej elektronickej aukcii k tejto nehnuteľnosti vykonávanej podľa zákona č. 278/1993 Z.z. o správe majetku štátu.

2/ Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil § 324 ods. 1, 2, 3, § 325 ods. 1, 2 písm. a) až h), § 326 ods. 1, 2, § 328 ods. 1 C.s.p a vecne tým, že návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovel z dôvodu, že mal z predložených listín (informatívny výpis z LV č. XXXX, I. E. Č.. XXX, rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo dňa 26.11.2010, rozsudok Krajského súdu Bratislava zo dňa 21.6.2012, žalobu zo dňa 5.2.2015, rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo dňa 15.06.2016, odvolanie žalobcu zo dňa 4.8.2016, uznesenie Okresného súdu Bratislava I zo dňa 5.3.2018, 22.05.2018, 4.9.2018, 14.01.2019, rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 27.11.2019, dovolanie žalobcu voči rozsudku odvolacieho súdu z 27.11.2019, výtlačok z webového sídla MF SR, znalecký posudok č. XX/XXXX, rozsudok NS SR sp. zn. 2Cdo 160/2006 zo dňa 29.05.2007) dostatočne preukázané, že navrhované neodkladné opatrenie je dôvodné. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že v danom prípade je daná potreba neodkladnej úpravy pomerov, aby odporca nemohol nakladať so stavbou najmenej do času rozhodnutia NS SR o dovolaní navrhovateľa voči rozsudku KS v Bratislave sp. zn. 6Co/385/2016 zo

dňa 27.11.2019, keď z registra ponúkaného majetku štátu zverejneného na webovom sídle MF SR zistil, že dňa 8.1.2020 bola zverejnená ponuka na predaj budovy na A. R.. Č.. XX V. B. v správe SAV formou vyhlásenia elektronickej aukcie s tým, že správca ponúka na prevod vlastníctva budovu bývalého evanjelického lýcea za cenu 1.790.000 eur. Odporca teda vykonáva kroky smerujúce k predaju stavby, ktorej vydania sa žalobca domáha v dovolacom konaní.

3/ O náhrade trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 C.s.p. v zmysle zásady úspechu strany vo veci. Keďže mal navrhovateľ neodkladného opatrenia vo veci plný úspech, súd prvej inštancie mu priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%.

4/ Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie odporca a navrhol odvolaciemu súdu napadnuté uznesenie zmeniť tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne. Dôvodil, že predmetný návrh na nariadenie neodkladného opatrenia je účelový a v mnohých bodoch nepravdivý. Ozrejmil, že štát nadobudol vlastnícke právo k predmetnej nehnuteľnosti na základe kúpnopredajnej zmluvy zo dňa 22.10.1963, ktorou právny predchodca navrhovateľa previedol vlastnícke právo k nehnuteľnosti zapísanej do pozemkovej knihy kat. územie F. B. vo vl. č. XXX T. D.-J..Č.. X, parc. č. XXXX, dom X.. Č.. D. XXX s dvorom, hosp. staveniskom a 2 múry vo výmere 671 m², neskôr evidované na LV Č.. XXX pre katastrálne územie B. - Q. F.. Právny predchodca navrhovateľa na základe zákona č. 282/1993 Z.z. zaslal SAV kvalifikovanú výzvu, v ktorej žiadal výlučne o vydanie pozemku, keď vo výzve neuviedol žiadnu stavbu. V následnom súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I sp. zn. 12C 66/96 sa rovnako domáhal len vydania nehnuteľnosti parc. č. XXXX o výmere 671 m², zastavané plochy a nádvoria, nie stavby na ňom postavenej. Navrhovateľ bol v reštitučnom konaní úspešným, čoho výsledkom bolo vydanie pozemku. Nedostatok v reštitučnom konaní (absencia kvalifikovanej výzvy na vydanie stavby) sa navrhovateľ následne pokúšal zhojiť podaním žaloby o určenie vlastníckeho práva spojenou s návrhom na jej vypratanie. Okresný súd Bratislava I v konaní sp. zn. 12C 69/2015 rozsudkom zo dňa 15.06.2016 zamietol predmetný návrh dôvodiac, že neplatnosť uvedenej kúpnej zmluvy v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 12C 66/96 zistená nebola a nenamietal ju ani právny predchodca navrhovateľa, ktorý sa v konaní sp. zn. 12C 66/96 domáhal reštitučného nároku podľa ust. §4 ods. 2 písm. e/ zákona č. 282/1993 Z.z. a nie podľa § 4 ods. 2 písm. h/ zákona. Navrhovateľ proti rozsudku sp. zn. 12C 69/2015 zo dňa 15.06.2016 podal odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Bratislave v konaní sp. zn. 6Co 385/2016 rozsudkom zo dňa 27.11.2019 tak, že napadnutý rozsudok potvrdil. Voči predmetnému rozsudku odvolacieho súdu navrhovateľ podal dovolanie, ktoré však ako mimoriadny opravný prostriedok nemôže byť dôvodom na nariadenie navrhovaného neodkladného opatrenia. Vykonanými dôkazmi, najmä rozsudkom Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 12C 69/2015 zo dňa 15.6.2016 a rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 6Co/385/2016 zo dňa 27.11.2016, bolo preukázané zamietnutie nároku žalobcu v celom rozsahu a právoplatné skončenie konania o určenie vlastníckeho práva k stavbe. Odporca tiež v odvolaní dôvodil tým, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, keď pri rozhodovaní o navrhovanom neodkladnom opatrení nezohľadnil zákonné povinnosti vyplývajúce správcovi zo zákona č. 278/1993 Z.z. o správe majetku štátu. Ide o právny predpis, ktorý priamo limituje správcu majetku štátu pri nakladaní s majetkom štátu. Zohľadniac zákonné obmedzenia s nakladaním nehnuteľného majetku štátu zo strany správcu, nariadené neodkladné opatrenie je nadbytočné a nedôvodné. Namietal tiež, že odporca v návrhu nevysvetlil, z akého dôvodu požaduje obmedzenie prevodu vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, ale aj zdržanie sa darovania, založenia, zaťaženie vecným bremenom, daním veci do nájmu, podnájmu alebo iného užívania. Uvedené zdôvodnenie absentuje aj v dôvodoch napadnutého uznesenia. Odvolateľ tiež namietal tvrdenia navrhovateľa, že prevod vlastníckeho práva k stavbe má za cieľ sťažiť, prípadne znemožniť uplatnenie jeho práv, ak by bol v súdnom konaní o určenie vlastníckeho práva k stavbe úspešný. Cieľom konania odporcu ako správcu majetku štátu, vyhláseného za nadbytočný podľa § 3 ods. 3 zákona o správe majetku štátu, je efektívne vynakladanie finančných prostriedkov a hospodárne nakladanie s majetkom štátu. Pokiaľ ide o platenie náhrad za užívanie pozemku vo vlastníctve navrhovateľa, odporca uviedol, že stanovenie náhrady bolo predmetom viacerých mimosúdnych rokovaní a napokon bola náhrada dohodnutá súdnym zmierom, na základe ktorého mesačne uhrádza stanovenú výšku odplaty za užívanie pozemku. K tvrdeniu navrhovateľa, že dochádza k úmyselnému zatajeniu vedenia konania o určenie vlastníckeho práva k stavbe, uviedol, že z LV č. XXX T. Č.. XXXX, k.ú. Q. F. je úplne zrejmé, že SR v zastúpení SAV nie je vlastníkom pozemku zastavaného stavbou. Na oboznámenie tretích osôb so skutočnosťou, že prebieha súdne konanie o určenie vlastníckeho práva k stavbe slúži inštitút poznámky podľa § 39 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z.z.,

ktorý navrhovateľ mohol využiť už od roku 2015, hneď po podaní žalobcu o určenie vlastníckeho práva k stavbe.

5/ Navrhovateľ vo vyjadrení k odvolaniu odporcu navrhol napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdiť. K odvolacej argumentácii odporcu uviedol, že súd v pôvodnom konaní (navrhovateľ mal zrejme na mysli právoplatne skončené konanie vedené na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 12C 66/99, poznámka odvolacieho súdu) nespochybniteľne deklaroval jeho nárok na vydanie veci, pričom súčasťou jeho rozhodnutia v odôvodnení bola, okrem pozemku s parc. č. XXXX zapísaného na LV č. XXX vedenom Okresným úradom Bratislava, katastrálny odbor pre k.ú. Q.É. F., aj stavba samotná, ktorá jediná môže byť národnou kultúrnou pamiatkou. Skutočnosť, že stavba sa nedostala aj do výroku konečného rozhodnutia súdu v pôvodnom konaní, pričom z odôvodnenia konečného rozsudku jasne vyplýva, že žalobcovi bola prisúdená aj stavba, je výlučne procesným a formálnym nedostatkom výroku rozsudku, keď hmotnoprávnu stránku veci súd jednoznačne ustálil aj vo vzťahu k stavbe. O nespochybniteľnom vlastníctve odporcu k stavbe nemožno hovoriť, o čom svedčia odôvodnenia viacerých súdnych rozhodnutí, ktoré potvrdzujú vlastníctvo navrhovateľa k stavbe, je dôkazom aj absurdný a neudržateľný stav, keď k pozemok a stavba sú vo vlastníctve odlišných subjektov a odporca, resp. jeho právny nástupca platí navrhovateľovi náhradu za užívanie pozemku/nájomné. Uviedol tiež že Krajský súd v Bratislave v konaní sp. zn. 12C/69/2015 preukázateľne deformatoval dôkazy a tieto aj svojvoľne hodnotil, pretože ich hodnotil presne opačne ako súdy v pôvodnom konaní, čím porušil zásadu priamosti a kontradiktórnosti konania, keď dokonca konštatoval, že v konaní nepreukázal politický nátlak pri uzatváraní predmetnej kúpnopredajnej zmluvy, hoci to v pôvodnom konaní konštatoval NS SR a neskôr aj Krajský súd v Bratislave a Okresný súd Bratislava I. K argumentácii odporcu, že obmedzenia týkajúce sa dania majetku v správe do nájmu a obmedzenia týkajúce sa záložného práva vyplývajú priamo zo zákona o správe majetku štátu vo vyjadrení uviedol, že tieto zákonné obmedzenia nebránia vydaniu navrhovaného neodkladného opatrenia, teda k duplicitnému uloženiu povinnosti. Pokiaľ ide o inštitút poznámky v katastri nehnuteľností, má za to, že poznámka v katastri o prebiehajúcom dovolacom konaní nemá vplyv na možnosť odporcu nakladať so stavbou a preto tento právny prostriedok nemožno považovať za dostatočný a účinne brániaci nakladaniu so stavbou.

6/ Odporca v odvolacej replike uviedol, že výrok právoplatného rozsudku Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 12C 66/96 zo dňa 26.11.2010 mu uložil povinnosť vydať pozemok ležiaci v katastrálnom území Q. F., obec B., zapísaný na LV č. XXX, parcela č. XXXX o výmere 671 m², čo v celom rozsahu splnil. Pokus navrhovateľa o zhojenie nedostatku kvalifikovanej výzvy na vydanie stavby prostredníctvom žaloby o určenie vlastníckeho práva nemohol byť úspešný, nakoľko kúpnopredajná zmluva z 22.10.1963, na základe ktorej štát nadobudol vlastnícke právo k stavbe je platným právny úkonom. Tvrdenia o údajnom nátlaku zo strany štátu sú účelové a nepodložené. Všeobecná politicko-spoločenská situácia nezakladá automatickú neplatnosť všetkých právnych úkonov štátu voči právnenému predchodcovi navrhovateľa. K námietke ohľadom údajného porušenia kontradiktórnosti, priamosti súdneho konania a deformovania dôkazov Krajským súdom v Bratislava v konaní sp. zn. 6Co/385/2016 odporca poukázal na svoje vyjadrenie k dovolaniu navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave. Pokiaľ ide o nakladanie s majetkom štátu namietal, že súd prvej inštancie im v napadnutom uznesení nariadil zdržať sa až do rozhodnutia NS SR o dovolaní nakladania s nehnuteľnosťou, a to aj v rozsahu jej založenia, dania do nájmu a podnájmu. V tejto súvislosti odporca poukázal na § 13a ods. 4 a § 13 ods. 2 zákona č. 278/1993 Z.z. o správe majetku štátu, zo znenia ktorého je zriadenie záložného práva, nájmu a podnájmu na predmetnú stavbu vylúčené. Ak existuje zákonný zákaz, je nariadenie neodkladného opatrenia ako duplicitného zákazu porušením primeranosti obmedzenia povinného z neodkladného opatrenia, navyiac za situácie, keď žiadne úkony smerujúce k daniu stavby do zálohu, do nájmu, resp. podnájmu nevykonával, z ktorého dôvodu absentuje základný zákonný predpoklad na nariadenie neodkladného opatrenia, a to nebezpečenstvo bezprostredne hrozacej ujmy. Záverom svojho vyjadrenia uviedol, že navrhovateľ bol neúspešný v konaní o určenie vlastníckeho práva k stavbe na Okresnom súde Bratislava I sp. zn. 12C 69/2012 aj v odvolacom konaní vedenom na Krajskom súde v Bratislave sp. zn. 6Co/385/2016, svoje tvrdenia nepreukázal dôkazmi a podanie mimoriadneho opravného prostriedku nezakladá dôvodnosť nariadenia neodkladného opatrenia, z ktorých dôvodov považuje nariadené neodkladné opatrenia v celom rozsahu za nedôvodné; dodal tiež, že po doručení dovolania navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z vlastnej iniciatívy zastavil proces predaja stavby, a preto jeho činnosťou nevnikli navrhovateľovi žiadne nebezpečenstvo bezprostredne hrozacej škody .

7/ Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania odporcu (§ 379, § 380 ods. 1 C.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

8/ Odvolací súd po preskúmaní návrhu na vydanie neodkladného opatrenia, zohľadniac skutočnosti vyplývajúce z obsahu súdneho spisu, dospel k záveru, že navrhovateľ nepreukázal splnenie zákonných predpokladov na nariadenie navrhovaného neodkladného opatrenia.

9/ V prejednávanej veci sa navrhovateľ domáha poskytnutia ochrany do skončenia dovolacieho konania, ktoré inicioval proti rozsudku odvolacieho súdu č.k. 6Co/385/2016-263 zo dňa 27.11.2019 dôvodiac, že je predpoklad, že v predmetnom dovolacom konaní bude úspešný. Z tohto dôvodu navrhol, aby súd odporcovi ako výlučnému vlastníkovi nehnuteľnosti - stavby súp. č. XXXX (zohľadniac petiu návrhu) zakázal s ňou akýmkoľvek spôsobom nakladať, čomu súd prvej inštancie v plnom rozsahu vyhovel, a to aj napriek existencii zákonných obmedzení pri scudzovaní majetku vo vlastníctve štátu vyplývajúcich z ust. § 13a zákona č. 278/1993 Z.z. o správe majetku štátu (napr. pokiaľ ide o založenie predmetnej stavby, jej nájom, zriadenia vecného bremena) a napriek skutočnosti, že konanie o určenie vlastníckeho práva vedené na Okresnom súde Bratislava I sp. zn. 12C/69/2015 bolo právoplatne skončené neúspechom žalujúcej strany.

10/ Súd pred rozhodnutím o nariadení neodkladného opatrenia je povinný skúmať, či sú splnené zákonné podmienky na jeho nariadenie. Základnou podmienkou pre nariadenie neodkladného opatrenia je osvedčenie nároku, ktorému sa má poskytnúť právna ochrana a tiež preukázanie potreby bezodkladnej úpravy pomerov strán sporu. Podľa odvolacieho súdu v prejednanom prípade tieto zákonné podmienky neboli splnené súbežne. Hodnoverné osvedčenie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana totiž musí viesť k záveru, že miera pravdepodobnosti úspešnosti navrhujúcej strany v následnom konaní o žalobe je vyššia než pravdepodobnosť jej zamietnutia. V danom prípade je konanie o určenie vlastníckeho práva k predmetnej nehnuteľnosti právoplatne skončené, čo vyplýva z rozsudku Okresného súdu Bratislava I č.k. 12C 69/2015-158 v spojení s rozsudkom Krajského súdu č.k. 6Co/385/2016-263. Za daného skutkového stavu potom nedôvodnému (resp. neexistujúcemu)/ neosvedčenému nároku nie je možné poskytnúť ochranu prostredníctvom navrhovaného neodkladného opatrenia.

11/ Odporca ako výlučný vlastník predmetnej nehnuteľnosti (budovy súp. č. 1629 nachádzajúcej sa na Konventnej ul. č. 13 v Bratislave) je oprávnený, v zastúpení správcom tohto majetku (SAV), realizovať právne úkony s nehnuteľnosťou v zmysle Zákona o správe majetku štátu (§ 3 ods. 3 zákona č. 278/1993 Z.z.) a osobitných predpisov. Prebiehajúce dovolacie konanie ako mimoriadny opravný prostriedok, ani obsah podaného dovolania, podľa názoru odvolacieho súdu, nezakladá dôvod na akékoľvek obmedzenie vlastníka vo výkone vlastníckeho práva, keďže (ako už bolo vyššie uvedené) konanie sp. zn. 12C 69/2015 je právoplatne skončené.

12/ Vzhľadom na uvedené odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmenil podľa § 388 C.s.p. tak, že návrh na vydanie neodkladného opatrenia zamietol.

13/ O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 2 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p. a plne procesne úspešnému odporcovi priznal voči navrhovateľovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

14/ Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- c) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- d) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- e) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods. 1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne / dovolacie dôvody/ a čoho sa dovolateľ domáha /dovolací návrh/ (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).